

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/154/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915201011
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915201011.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľky: W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, v konaní právne zastúpená JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom kancelárie Madačova č. 7, 034 01 Ružomberok, proti odporcovi: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého č. 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku,

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu v Bratislave so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, spisová značka 12285/13, ev. č. RK/60759727 zo dňa 12.12.2014.

Súd odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Rozhodcovským súdom v Bratislave so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, sp.zn. 12285/13, ev. č. RK/60759727 zo dňa 12.12.2014, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom pôvodne doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.02.2015 (pozn. následne postúpeným Okresnému súdu Banská Bystrica a po právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16NcC/22/2015-60 zo dňa 27.05.2015, ktorým predmetný súd rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením veci je dôvodný a na konanie je miestne príslušný Okresný súd Ružomberok, opätovne predložený tunajšiemu súdu dňa 29.06.2015) sa navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu v Bratislave zo dňa 12.12.2014, sp.zn. 12285/13, ev.č. RK/60759727 a uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Súčasne sa navrhovateľka domáhala, aby súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku. Po skutkovej a právnej stránke bol návrh na začatie konania odôvodnený tým, že Rozhodcovský súd v Bratislave vydal dňa 12.12.2014 pod sp.zn. 12285/13, ev.č. RK/60759727 rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalovanú v rozhodcovskom konaní (navrhovateľku v súdnej veci), aby zaplatila žalobcovi (odporcovi v súdnej veci) sumu 392,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.06.2012 až do zaplatenia, a súčasne ju zaviazal zaplatiť trovy konania vo výške 110,47 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Navrhovateľka už v konaní pred rozhodcovským súdom namietala, že nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť. Rozhodcovský súd v Bratislave argumentáciu navrhovateľky neprijal a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom. Navrhovateľka má za to, že predmet sporu nebolo možné riešiť v rozhodcovskom konaní, a preto je potrebné rozhodcovský rozsudok zrušiť a po zrušení veci prejednať pred súdom. Poukázala na rozhodcovskú

doložku, v zmysle dodatku k zmluve o pripojení, v zmysle ktorej spory medzi stranami sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom, ktorý bude vybratý žalobcom zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR. Uvedené dojednanie o rozhodcovskej doložke spôsobilo značnú nerovnováhu v právach zmluvných strán, pretože výber rozhodcovského súdu bol ponechaný na žalobcu a spotrebiteľ, t.j. navrhovateľka v súdnej veci nemala možnosť obsah zmluvy, a teda ani rozhodcovskej doložky ovplyvniť. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť, alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam vrátane rozhodcovského konania. Na základe uvedeného je predmetná rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo má za následok jej absolútnu neplatnosť. Ďalej poukázala na to, že už v podanej žalobnej odpovedi uvádzala okrem toho, že spochybnila právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť, že z podanej žaloby nie je zrejmé, akého práva sa odporca v súdnej veci, t.j. žalobca v rozhodcovskom konaní, domáha, nakoľko samotná žaloba v rozhodcovskom konaní bola v tomto smere zmätočná a nebolo z nej zrejmé, ako sa dopracoval k výške škody, ktorá mu mala vzniknúť a už vôbec nepreukázala vznik škody a príčinnú súvislosť medzi konaním navrhovateľky a vznikom škody, keď Rozhodcovský súd napriek tomu vydal rozhodcovský rozsudok v intenciách samotnej žaloby bez jej podrobnejšieho skúmania a neaplikujúc právnu úpravu týkajúcu sa ochrany práv spotrebiteľa. Taktiež poukázala na to, že ani zo samotného rozhodcovského rozsudku nie je zrejmé, na základe akých skutočností Rozhodcovský súd mal za to, že je nárok na náhradu škody uplatnený voči navrhovateľke, t.j. žalovanej v rozhodcovskom konaní, oprávnený. Vzhľadom na skutočnosť, že z výziev na úhradu dlhu zaslaných navrhovateľke spoločnosťou poverenou odporcom k vymáhaniu dlhu vyplýva, že žiadali navrhovateľku uhradiť okrem iného zmluvnú pokutu vo výške 392,-eur, považuje navrhovateľka odôvodnenie žaloby podanej Rozhodcovskému súdu nárokom na náhradu škody za špekulatívne.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril podaním zo dňa 21.04.2015, pričom navrhol, aby súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj návrh na odklad vykonateľnosti v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol, a pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Vo vyjadrení poukázal na to, že žalovaná v rozhodcovskom konaní (v súdnej veci navrhovateľka) pohľadávku žalobcu (v súdnej veci odporcu) nijakým spôsobom nespochybnila, a teda si svoju povinnosť uvedomovala. Rozhodcovský súd vyzval žalovanú (t.j. v súdnej veci navrhovateľku) k žalobnej odpovedi podľa § 11 ods. 5 RP. Zásielka adresovaná žalovanej s výzvou na vyjadrenie a s priloženou žalobou bola v zmysle § 14 ods. 3 RP zaslaná do vlastných rúk žalovanej, na adresu jej bydliska. V rozhodcovskom konaní žalovaná namietala v žalobnej odpovedi právomoc rozhodcovského súdu, avšak tieto tvrdenia boli irelevantné na základe platne dojednanej rozhodcovskej doložky, pričom žalovaná pohľadávku neuznala ani čo do dôvodu a ani čo do jej výšky, pričom namietala žalovanú sumu ako celok. Podľa odporcu je nesporné, že žalovaná v rozhodcovskom konaní (v súdnej veci navrhovateľka) eviduje pohľadávky voči nemu, pričom nepoprela ani samotné uzatvorenie zmluvy, keď v žalobnej odpovedi namietala pohľadávku čo do jej výšky. Rozhodcovský súd riadne posúdil skutočnosti tvrdené žalovanou (v súdnej veci navrhovateľkou), tieto vzal na vedomie, o čom svedčí aj znenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 12.12.2014, v ktorom rozhodcovský súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 392,-eur mesačne s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 392,-eur od 22.06.2012 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 110,47 eur. Odporca (v rozhodcovskom konaní žalobca) sa preto plne stotožňuje s rozhodnutím rozhodcovského súdu. Odporca ďalej poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že odporca a navrhovateľka uzatvorili Zmluvy o pripojení na poskytovanie služieb č. A4157124 a č. B0203950, ako aj Dodatky k týmto zmluvám, na základe ktorých odporca umožnil navrhovateľke sa pripojiť k sieti spoločnosti Orange Slovensko, a.s. za účelom užívania služieb podľa uvedených zmlúv, ako aj využívať zariadenia v zmysle dodatkov k uvedeným zmluvám, pričom sa jednalo konkrétne o zariadenia značky Sony Ericsson Zyló a Sony Ericsson Vivaz. Odporca a navrhovateľka sa dohodli, že odporca predá navrhovateľke vyššie uvedené koncové zariadenia so zľavou z ich spotrebiteľskej ceny a zároveň jej poskytol aj ďalšie výhody a navrhovateľka sa zaviazala, že zotrvá v zmluvných vzťahoch s odporcom po dobu 24 mesiacov na všetky zmluvy a v zmysle oboch dodatkov k nim. V zmysle dodatkov k zmluvám o pripojení č. A4157124 a č. B0203950 bolo stanovené, že v prípade porušenia niektorej zo zmluvných povinností uvedených v čl. 2 bod 2.3 a 2.4, t.j. nezaplatenie splatnej ceny za poskytnuté služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, spôsobuje jednostranné ukončenie platnosti uvedenej zmluvy alebo dodatku aj pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti. Nakoľko navrhovateľka porušila svoje povinnosti vyplývajúce z jej zmluvných vzťahov s odporcom a nereagovala ani na snahy odporcu o mimosúdne riešenie veci (viď. pokus o pokonávku zo dňa 07.06.2012), odporca postúpil predmetnú vec Rozhodcovskému súdu

príslušnému v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky. Odporca dňa 07.06.2012 vyzval navrhovateľku na úhradu faktúr za zúčtovacie obdobie 02/2012 - 04/2012 v celkovej sume 682,06 eur vrátane zmluvnej pokuty najneskôr do 21.06.2012. Odporca súčasne vo vyjadrení uviedol, že v návrhu na začatie rozhodcovského argumentoval tým, že zo strany navrhovateľky došlo k porušeniu viacerých povinností, a to najmä platiť riadne a včas svoje záväzky, teda cenu poskytnutých služieb, čím porušila čl. 5 bod 5.1 písm. b) Všeobecných podmienok poskytovania elektronických a telekomunikačných služieb (ďalej ako „VZP“), ako aj čl. 6 bod 6.2 písm. b) VZP, ďalej čl. 2 bod 3 písm. a) dodatku k zmluve o pripojení č. A4157124, č. B0203950, t.j. že po celú dobu viazanosti (24 mesiacov) zotrvá odporcom v záväzkovom vzťahu a bude využívať bez prerušenia jeho služby, ako aj čl. 2 bod 2.3 písm. c) dodatku k zmluve o pripojení, podľa ktorého sa navrhovateľka zaviazala, že sa po dobu viazanosti nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by odporcovi vzniklo právo odstúpiť od zmlúv z dôvodov nespĺnenia alebo porušenia jej povinností, ku ktorým sa zaviazala. Je nesporné, že odporca uzatvoril s navrhovateľkou predmetnú zmluvu a dodatky k uvedeným zmluvám, pričom v zmysle Dodatkov k uvedeným zmluvám o pripojení, a to konkrétne v zmysle čl. 3.12 sa obidve zmluvné strany dohodli na rozhodcovskej doložke v nasledovnom znení „strany sa dohodli, že okamihom nadobudnutia platnosti dodatku sa mení znenie zmluvy ako celku (pričom strany sú si vedomé, že v zmysle ustanovení zmluvy, všetky zmluvy o pripojení, ktorých súčasťou sú VP, predstavujú časti tej istej zmluvy o pripojení medzi účastníkom a podnikom, t.j. tvoria časť zmluvy), a to tak, že všetky spory, ktoré medzi stranami vzniknú so vzájomných zmluvných vzťahov existujúcich ako aj zo zmlúv uzavretých medzi nimi v budúcnosti a spory s nimi súvisiace (vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik takejto zmluvy), sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom“. Navrhovateľka potvrdila dojednanie o rozhodcovskej doložke svojimi podpismi na Dodatkoch k zmluvám o pripojení. Odporca súčasne poukázal na to, že tvrdeniu navrhovateľky, že nie je daná právomoc rozhodcovského súdu nemožno prikladať adekvátnu váhu, a to nielen preto, že rozhodcovské konanie poskytuje alternatívnu a rovnako hodnotnú možnosť riešenia občianskoprávných a obchodnoprávných sporov, ale aj z dôvodu, že navrhovateľka nenamietala samotnú objektivnosť a nestrannosť rozhodnutia rozhodcovského súdu, pričom sama potom, čo bola vyzvaná súdom na zaslanie žalobnej odpovede, zaslala odpoveď, v ktorej sa vyjadрила, avšak jej tvrdenia ohľadom právomoci neboli relevantné.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, a ktorá svoju neúčasť na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ospravedlnila, pričom súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie taktiež riadne a včas vykázané.

Na pojednávaní navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v celom rozsahu zotrvala na podanom návrhu na začatie konania, pričom na doplnenie poukázala na to, že zo zmluvných dojednaní, ktoré sú súčasťou žalobného návrhu vyplýva, že dodatky, ktorými mali byť dojednané rozhodcovské doložky sú spotrebiteľskými zmluvami, pričom rozhodne sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné podmienky. K uzatvoreniu predmetných dodatkov došlo cez internetový obchod odporcu, pričom z uvedeného možno vyvodiť, že predmetné rozhodcovské doložky sa nijakým spôsobom vopred medzi navrhovateľkou a odporcom nevyjednali. K uzatvoreniu samotných zmlúv došlo na základe komunikácie v rámci internetového obchodu odporcu, keď navrhovateľka podpísala predmetné dodatky, ktorých súčasťou sú aj rozhodcovské doložky potom, ako jej kuriér doručil tovar a súčasne jej dal podpísať predmetné zmluvy a dodatky. O uvedenej skutočnosti predložila potvrdenie o kúpe objednaných služieb prostredníctvom elektronického obchodu odporcu. Pokiaľ sa odporca v rozhodcovskom konaní domáhal zaplata sumy 392,-eur, z výzvy na úhradu dlhu odporcu adresovanej navrhovateľke je zrejmé, že sa vo vzťahu k nej domáhal úhrady predmetnej sumy titulom zmluvných pokút, tak už vo viacerých konaniach vedených na všeobecných súdoch SR bolo rozhodnuté, že dojednania o predmetných zmluvných pokutách sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súčasne poukázala na to, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol doručený navrhovateľke dňa 09.01.2015, a teda na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V tomto smere poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v súdenej veci, v zmysle ktorého na predmetný prípad je potrebné vzťahovať ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Taktiež poukázala na to, že navrhovateľka sa v súdenej veci domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku titulom neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej rozpor so spotrebiteľským právom, keďže tieto rozhodcovské doložky považuje za neprijateľné zmluvné podmienky.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní sa v celom rozsahu pridrži skutočností uvedených v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania. Na doplnenie poukázal na to, že je jednoznačné, že v bode 3.12 dodatkov k jednotlivým zmluvám o pripojení uzatvorených medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 01.12.2010 a 13.12.2010, došlo jednoznačne k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej doložky. Navrhovateľka mala možnosť sa riadne oboznámiť s predmetnými dodatkami a po náležitom preskúmaní sa mohla rozhodnúť, či dodatky podpíše alebo nepodpíše. Na základe uvedeného navrhovateľka jednoznačne slobodne vstúpila do zmluvného vzťahu s odporcom za podmienok uvedených v predmetnom dodatku, resp. predmetných dodatkov. Pokiaľ ide o jednotlivé dojednania v rozhodcovskej doložke, poukázal na to, že sa jednalo o dojednania o nevýhradnej rozhodcovskej doložke, ktoré nijako nebránili žiadnemu z účastníkov zmluvy domáhať sa ochrany svojich práv popri rozhodcovskom súde aj na všeobecnom súde SR. Uvedená daná možnosť voľby medzi rozhodcovským konaním a konaním na všeobecnom súde rozhodne nemôže vytvárať žiadne zdanie ohľadne zásahu do práv navrhovateľky ako spotrebiteľky pri uzatváraní predmetných dodatkov. Súčasne poukázal na to, že v čase pôvodného rozhodcovského konania bol v platnosti zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého bola stanovená 30 dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu čoho navrhovateľka podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku po uplynutí predmetnej lehoty.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojeným spisom Rozhodcovského súdu v Bratislave sp.zn. 12285/2013, ev. č. RK/60759727, a to osobitne s Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 12285/13, ev. č. RK/60759727 zo dňa 12.12.2014, na ktorom je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti spolu s doručenkou preukazujúcou doručenie predmetného rozhodcovského rozsudku odporkyňi dňa 09.01.2015, s výzvou k podaniu žalobnej odpovede sp.zn. 12285/13 zo dňa 19.11.2013, s výzvou k podaniu žalobnej odpovede sp.zn. 12285/13 zo dňa 24.07.2014, s fotokópiou žalobnej odpovede zo dňa 10.09.2014, zápisnicou Rozhodcovského súdu v Bratislave - žalobou v rozhodcovskom konaní zo dňa 18.11.2013, fotokópiou Zmluvy o pripojení B0203950 zo dňa 23.11.2001, fotokópiou dodatku k zmluve o pripojení č. B0203950 zo dňa 01.12.2010, fotokópiou Prílohy č. 1 k dodatku k Zmluve - Bonusy ponuky „Výmeny 2010“ zo dňa 22.10.2010, fotokópiou Zmluvy o pripojení A4157124 zo dňa 22.12.2008, fotokópiou dodatku k zmluve o pripojení č. A4157124 zo dňa 13.12.2010, fotokópiou Prílohy č. 1 dodatku k Zmluve - Bonusy ponuky „Výmeny 2010“ zo dňa 30.11.2010, fotokópiou Pokusu o pokonávku zo dňa 07.06.2012, fotokópiou potvrdenia o realizovaní kúpy služieb odporcu prostredníctvom elektronického obchodu odporcu a fotokópiou výzvy na úhradu dlhu realizovanej spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ev.č. 3303922 zo dňa 11.07.2012, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Dňa 01.12.2010 uzatvorila navrhovateľka v právnom postavení účastníka s odporcom v právnom postavení podniku dodatok k Zmluve o pripojení č. zmluvy B0203950 v zmysle ktorého sa odporca zaviazal poskytnúť navrhovateľke zľavu zo spotrebiteľskej ceny akciového mobilného telefónu značky Sony Ericsson Vivaz (akciová cena predstavovala výšku 9,-eur, pričom bežná maloobchodná cena predmetného mobilného telefónu predstavovala sumu 310,-eur) a navrhovateľka sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu založenom zmluvou o pripojení č. B0203950 a dodatkom k tejto zmluve po dobu 24 mesiacov. Predmetný dodatok k zmluve uzatvorila navrhovateľka s odporcom prostredníctvom internetového obchodu odporcu, čo je zrejme zo samotného podpísania Dodatku k Zmluve o pripojení, z ktorého vyplýva, že za odporcu predmetnú zmluvu uzatvoril a podpísal v Ivánke pri Bratislave poverený zamestnanec odporcu dňa 30.11.2010 a zo strany navrhovateľky došlo k podpisu predmetnej zmluvy dňa 01.12.2010 v Ružomberku. Následne uzatvorila navrhovateľka v právnom postavení účastníka s odporcom v právnom postavení podniku dodatok k zmluve o pripojení č. A4157124, a to dňa 13.12.2010 v Ružomberku, keď za odporcu konala poverená značková predajňa spoločnosť ALTEC Slovensko, s.r.o., so sídlom Mostová č. 21, Ružomberok. Na základe predmetného dodatku k zmluve o pripojení č. A4157124 bola zo strany odporcu navrhovateľke poskytnutá zľava zo spotrebiteľskej ceny akciového mobilného telefónu značky Sony Ericsson Zylo (akciová kúpna cena predstavovala výšku 19,-eur pri bežnej maloobchodnej cene mobilného telefónu 160,-eur) a navrhovateľka sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s odporcom po dobu 24 mesiacov. V bodoch 2.5 obidvoch predmetných dodatkov k Zmluvám o pripojení bolo stanovené, že v prípade porušenia niektorej zo zmluvných povinností uvedených v čl. 2 bod 2.3 a 2.4 predmetného článku (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho

k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti), je navrhovateľka ako účastníčka povinná uhradiť podniku zmluvnú pokutu, a to v prípade dodatku k zmluve A4157124 vo výške 141,-eur a v prípade dodatku k zmluve o pripojení č. B0203950 vo výške 301,-eur. Z pokusu o pokonávku zo dňa 07.06.2012 vyplynulo, že navrhovateľka bola vo vzťahu k odporcovi v omeškaní s úhradou faktúr, a to v období 2012/02 vo výške 120,49 eur, 2012/03 vo výške 99,78 eur, a v období 2012/04 vo výške 19,27 eur, keď celková pohľadávka odporcu voči navrhovateľke za poskytnuté elektronické komunikačné služby predstavovala sumu 239,54 eur, pričom súčasne si v predmetnom pokuse o pokonávku uplatnil odporca voči navrhovateľke poplatok za mimosúdne vymáhanie vo výške 50,52 eur a zmluvné pokuty v celkovej výške 392,-eur. Na pokus o pokonávku navrhovateľka reagovala čiastočnou úhradou vo výške 239,54 eur zodpovedajúcou pohľadávkou za poskytnuté elektronické komunikačné služby. V bode 3.12 obidvoch predmetných dodatkov k zmluve o pripojení je uvedené dojednanie o rozhodcovskej doložke v nasledujúcom znení „Strany sa dohodli, že okamihom nadobudnutia platnosti dodatku sa mení znenie Zmluvy ako celku (pričom strany sú si vedomé, že v zmysle ustanovení Zmluvy všetky zmluvy o pripojení, ktorých súčasťou sú VP, predstavujú časti tej istej zmluvy o pripojení medzi Účastníkom a Podnikom, t.j. tvoria časť Zmluvy), a to tak, že všetky spory, ktoré medzi stranami vzniknú zo vzájomných zmluvných vzťahov existujúcich ako aj zo zmlúv uzavretých medzi nimi v budúcnosti (to zn. všetky zmluvné vzťahy vzniknuté na základe Zmluvy (zmlúv o pripojení) a k nej (k nim) vyhotovených dodatkov) a spory s nimi súvisiace (vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik takejto Zmluvy (zmlúv o pripojení) a ďalších, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý bude vybraný žalobcom zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR. Týmto nie je dotknuté právo žalobcu obrátiť sa s návrhom na začatie konania na príslušný všeobecný súd SR podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.". Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka neuhradila odporcovi sumu 392,-eur, odporca sa žalobou na Rozhodcovskom súde v Bratislave so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava domáhal zaplataenia uvedenej sumy, pričom zo žaloby v rozhodcovskom konaní vyplýva, že odporca sa v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku titulom zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody z dôvodu rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/91/2011 domáhal zaplataenia sumy 392,-eur titulom nároku na náhradu škody. V rámci žalobnej odpovede zo dňa 10.09.2014 navrhovateľka (v rozhodcovskom konaní žalovaná) neuznala právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť a súčasne neuznala uplatnenú pohľadávku odporcu (v rozhodcovskom konaní žalobcu). Napriek uvedenému Rozhodcovský súd v Bratislave dňa 12.12.2014 vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. 12285/13, ev.č. Rk/60759727, ktorým v návrhu na začatie rozhodcovského konania v celom rozsahu vyhovel, keď priznal odporcovi (v rozhodcovskom konaní žalobcovi) voči navrhovateľke (v rozhodcovskom konaní žalovanej) žalovanú sumu vo výške 392,-eur s príslušným úrokom z omeškania titulom nároku na náhradu škody spočívajúcej v rozdieli medzi skutočnou predajnou cenou telekomunikačných zariadení a zvýhodnenou cenou, za ktorú boli tieto telekomunikačné zariadenia navrhovateľke zo strany odporcu poskytnuté. Predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 09.01.2015.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka sa v súdnej veci domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu v Bratislave sp.zn. 12285/13, ev.č. RK/60759727, ktorý bol vydaný dňa 12.12.2014 podľa § 33 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd sa v súdnej veci ako primárnou otázkou zaoberal tým, či konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je potrebné subsumovať pod ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, alebo pod normy upravené zákonom č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Rozhodným pre posúdenie uvedenej otázky podľa názoru súdu je ustanovenie § 2 ods. 1 veta prvá zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 73 ods. 1 a 2 zákona č. 335/2014 Z.z., keď v zmysle § 2 ods. 1 veta prvá zákona č. 335/2014 Z.z. je spotrebiteľským sporom spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. V uvedenej veci mal súd zo posudzovaných zmlúv o pripojení ako aj dodatkov k zmluvám o pripojení jednoznačne preukázané, že navrhovateľka uzatvárala predmetné zmluvy a dodatky k uvedeným zmluvám ako fyzická osoba/nepodnikateľka a takto je označená identifikačnými údajmi aj v samotnom záhlaví predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na ustanovenie § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., podľa ktorého, ak ďalej nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01. januárom 2015, keď právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 01. januárom 2015 zostávajú zachované. Jednou z

výnimiek predmetného ustanovenia je úprava § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z., v zmysle ktorého na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 01. januárom 2015 sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté. Z § 73 ods. 2 citovaného zákona potom možno jednoznačne vyvodiť úmysel zákonodarcu subsumovať pod ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. aj všetky konania o žalobách o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď vo vzťahu k týmto žalobám ustanovenie § 73 ods. 2 obsahuje výnimku iba pokiaľ ide o trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 01. januárom 2015 a na úpravu ostatných podmienok podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa nevzťahuje. S poukazom na uvedené súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16NCc/22/2015-60 zo dňa 27.05.2015, kde odvolací súd poukázal na to, že napriek skutočnosti, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 12.12.2014 podľa § 33 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2014, možno konštatovať, že predmetom rozhodcovského konania je spotrebiteľský spor (spor medzi telekomunikačným operátorom a užívateľom jeho služieb), a preto z dôvodu, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený až dňa 09.01.2015, t.j. v čase, keď už bol účinný zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je potrebné na prejednávaný prípad aplikovať ustanovenie § 73 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, v zmysle ktorých ustanovení sa ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor (spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou) začatý pre 01.01.2015. Na základe uvedených skutočností súd potom pri posúdení dôvodnosti návrhu na začatie konania aplikoval ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2015.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia súd konštatuje, že právny vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom je založený na základe zmlúv o pripojení a dodatkov k zmluvám o pripojení, ktoré sú svojou povahou jednoznačne spotrebiteľskými zmluvami. Charakteristickým znakom spotrebiteľskej zmluvy je to, že jej obsah je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Pokiaľ medzi navrhovateľkou a odporcom došlo v rámci bodov 3.12 dodatkov k predmetným zmluvám o pripojení k uzatvoreniu dojednaní o rozhodcovskej doložke, resp. rozhodcovských doložkách, súd tieto doložky posúdil ako nie individuálne dojednané zmluvné podmienky, keď odporca v intenciách § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v konaní nepreukázal, že by sa jednalo o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Práve naopak, navrhovateľka v súdnej veci tvrdila, že ona vstúpila do právneho vzťahu s odporcom prostredníctvom zmluvy uzatvorenej cez internetový obchod odporcu, keď túto zmluvu podpísala až potom, ako jej bol prostredníctvom kuriéra doručený dojednaný tovar, pričom táto skutočnosť bola v konaní vo vzťahu Dodatku k Zmluve o pripojení č. B0203950 aj preukázaná. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na článok 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorého zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Súdnym dvorom dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na úroveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života (viď. uznesenie súdneho dvora a EÚ vo veci C-76/10 Pohotovosť/Korčkovská, bod 50). V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na § 53a Občianskeho zákonníka, ktorý sa týka podmienok, ktoré zákon označuje ako neprijateľné, ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Uvedené ustanovenie vyjadruje snahu zákonodarcu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi, keď spotrebiteľ z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah.

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok

právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok nezáväznosť rozhodcovského rozsudku, keď takúto interpretáciu vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Súd potom v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou ex offo.

S poukazom na vyššie uvedené sa súd potom v súdnej veci zaoberal otázkou, či sú tu dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď dospel k záveru, že predmetné rozhodcovské doložky uvedené v dodatkoch k zmluvám o pripojení sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, z dôvodu čoho je predmetná rozhodcovská doložka absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že o rozhodcovskú zmluvu, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začal rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (v súdnej veci odporcu), spotrebiteľ (navrhovateľ) by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu (porovnaj uznesenia Krajského súdu v Trnave vo veciach sp.zn. 10CoE/153/2011 a sp.zn. 10CoE/230/2011). Právna veda na tento problém reaguje N. H., podľa ktorého z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu „vnúti“ štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojím konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko - právnej ochrany pred štandardnými zmluvami (viď Štandardné zmluvy, strana 214, vydavateľ Aleš Čeněk, 2010). Z uvedeného potom možno vyvodit', že v prípade, ak ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odvodiť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva pre neho transparentný štátny súd. Z uvedeného potom možno vyvodit', že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne, individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednávanie nedávalo zmysel. Je potrebné poukázať na to, že poskytovanie spravodlivosti musí mať svoje limity, a to aj pre súkromnoprávnu sféru arbitrov. Ide o rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch osôb, ktoré môže výrazne zasiahnuť do života ľudí, a ak sa majú akceptovať pri poskytovaní spravodlivosti súkromnoprávne prvky, tak len s jednoznačnými garanciami vylučujúcimi pochybnosti o férovom arbitrážnom konaní vrátane rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovské zmluvy, resp. doložky nemôžu potom predstavovať určité pasce pre spotrebiteľov za účelom čo najskoršieho privodenia exekúcie, prípadne obchádzania spravodlivosti, ktorú môžu poskytnúť spotrebiteľovi všeobecné súdy. V uvedenej veci odporca súčasne preukázateľne navrhovateľke nevysvetlil význam rozhodcovskej doložky na rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, reálne jej nepredstavil pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedal jej po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa. V tomto smere si súd nedokáže predstaviť rokovanie spotrebiteľa o rozhodcovskej doložke a jej perfektné individuálne zmluvné dojednanie, ak spotrebiteľ nepozná jeho obsah. Je takmer notoriou, že v rámci uzatvárania spotrebiteľských zmlúv sa dodávateľia nezmieňujú o podrobnostiach a procesných pravidlách rozhodcovského konania a získavanie podpisov spotrebiteľov pod údajné individuálne vyjednanie má kampaňovitý rozmer. Navyše prípadné individuálne vyjednávanie navrhovateľky s odporcom ohľadne rozhodcovskej zmluvy nedáva zmysel aj z toho pohľadu, že navrhovateľka ako spotrebiteľ by sa dojednala na rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom v Bratislave, keď bydlisko samotnej spotrebiteľky je v L., a potom miestne príslušným súdom na prejednanie prípadných sporov zo spotrebiteľskej zmluvy by bol Okresný súd Ružomberok (viď. § 87 písm. f) O.s.p., resp. § 88 ods. 2 prvá veta O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2011). Určite potom nie je náhoda, že sídlo odporcu je v Bratislave. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že predmetné rozhodcovské doložky sú absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, čím je splnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z..

Pokiaľ odporca namietal, že navrhovateľka v súdnej veci zmeškala 30 dňovú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd poukazuje na to, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala plynúť doručením rozhodcovského rozsudku navrhovateľke, keď tejto

bol predmetný rozsudok doručený dňa 09.01.2015 a teda na daný právny vzťah nemožno aplikovať prechodné ustanovenie § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z..

Pokiaľ sa navrhovateľka súčasne domáhala odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, súd jej návrhu vyhovel, keďže vyhovel návrhu vo veci samej. Bez ohľadu na uvedené súd však poukazuje na § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. v zmysle ktorého platí, že ak je podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.